

Bogácsi

Nyár

**VIII. évfolyam
2. szám**

1998

**A VI. BÜKKALJAI BORFESZTIVÁL BORKIRÁLYNŐJE
LAURENCSIK ZSÓFIA TOLCSVÁRÓL
ÉS UDVARHÖLGYEI
BALÁZSNÉ KAVISÁNSZKI MÁRIA TISZAÚJVÁROSBÓL
RÁSKI PATRÍCIA MISKOLCRÓL**

***BOGÁCS KÖZSÉG 750 ÉVES
A JUBILEUM ALKALMÁBÓL BOGÁCS KÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZATA TISZTELETTEL KÖSZÖNTI A
LAKOSSÁGOT ÉS A VENDÉGEKET***

Fennállásának 750. évfordulóján köszöntjük szeretett településünket és lakosságát 1248–1998

A községről legkorábbi adatunk 1248-ból való, mikor is Bogács alakban írják településünk nevét, emlékezetet bennünket az egri érseki levéltár korabeli dokumentuma.

Ez emlékeink között a legmeghatározóbb számunkra. Azok vagyunk, amiknek a múltban mutatkoztunk. Emberek, településnek nem eredhetnek máshonnan ismeretei, csak amit a múltban elsajátított. A bogácsi ember is büszkén tekinthet a múltba, de ezt nem azért teszi, hogy elmerengjen, hanem hogy erőt merítsen a jövőhöz, hogy az támpontot, példát, eszményt találjon napjainkban a tájékozódásra.

Az bizonyos, hogy Bogács határán ősidők óta ember élt, munkálkodott, gyarapított. Erre utalnak az előkerült tomorvári, pászai, hintóvölgyi régészeti leletek. A tájegyiség adottságai a bővízü patak, szelíd dombok nem kerülhettek el a „megye ősfoglaló” Örösür nemzetségének figyelmét sem. Szent István és Szent László szigorú a letelepedést, a belső rend megszilárdítását szolgáló törvényei megalapozták az ország gazdasági, kulturális folyamatait – beilleszkedni, felzárkózni a fejlettebb nyugat-európai országokhoz. Ezt a folyamatot már nem lehetett megállítani, sem az országban bekövetkezett belső rendezetlenség, a nagybirtokosok és köznemesek között kialakult ellentét, amit II. Endre az Aranybulla kibocsátásával rendezett,

sem a külső ellenség a tatárok okozta pusztítás, amit „második honalapítónk” IV. Béla királyunk vezetésével sikerült helyreállítani – nem állította meg, nem terelte el országunkat az Európába integrálódás útjából.

A „második honalapítás” új lendületet hozott az ország fejlődésében. Újabb kővárak épültek, változott, fejlődött a település-szerkezet. Rendeződött a birtokrendszer, korszerűsödött a gazdálkodás, a földművelés. Erősödtek az összetartozás jegyei, az itt élők között is. Forrnálódott a „hivatalos, önálló közösség” iránti igény – amit nagy valószínűség szerint a Bogácsi nevezetű nemesek, nevük alapján Bogácsnak neveztek el. De tiszteljük azokat a feltételezéseket is, miszerint községünk nevét az ő szláv, „bogatu” gazdag szóból eredeztetik. Egy másik feltételezés szerint a magyar bogács növény nevének régi nyelvjárási bogács változatából ered községünk neve.

A „malakult, elnevezett Bogács” az 1248. évet követően sok-sok viszontagságot, kevesebb látványos örömet, fejlődést él meg, egészen a közelmúltunkig.

Az egyház alapításának éve: 1332. Évszázadok számos viharát büszkén, méltóságteljesen, szilárdan vészeli át a bogácsi kőből épült, eredetileg Szent György tiszteletére emelt templom. Az egyházalapítás, a templom felépítése erősítette a bogácsi emberek összetartozását, a veszélyek elhá-

ritását. Szilárdnak bizonyultak az ezeréveszázad években lerakott alapok. Nem volt látványos fejlődés, de a korra jellemző bizonytalansági tényezők, a Dél-Borsodban is uralkodó főnemeli viszálykodások, majd a kegyetlen török veszély sem tudta szétzilálni a bogácsi közösséget. Ennek a kornak legnagyobb értéke a ma itt élők számára a megmaradás, a türelmes, dolgos várakozás.

A háromnegyed évezred alatt sok minden történt itt a Hór-patak völgyében. Sok-sok ember munkálkodott önzetlenül azon, hogy Bogács megfeleljen az önmagával szemben támasztott elvárásoknak.

Bebizonyosodott az is, hogy jó célok kell kitűzni a közösség elé és akkor egygyé kovácsolódva meg is valósítja azokat. Számítalan példát lehetne sorolni! Ezek közé tartoznak a legutóbbi idők közegélet összkomfortossá tevő beruházások megvalósítása: a víz-, telefon-, gáz-, csatornahálózat építése. Ez már a manapság ismét megfogalmazódó Szent István-i gondolat, a „nyugat-európai” színvonal jegyei.

A Bogácsra látogató honfitársaink és külföldi turistáknak egyaránt gazdag, változatos élményben lehet része. A színvonalas vendéglátás alapjai már megteremtődtek, de ezen területen még feladataink számosak. Bogácsot sokan szeretik, támogatják, idejárnak és visszajárnak vendégeink, mert tudják, hogy a fúr-

dóban vagy környékén „mindig történik valami”. – Valami ami kulturált, ami érték, ami maradó élmény.

Bogács olvasztótégely, ahol szolid, hivalkodásmentes, ideális viszonyok között keverednek és megtermékenyülnek kultúrák, mentalitások, de megmaradnak benne a karakteres egyéniségek, akik képesek az olvasztótégely alatt a folyamatot, egyetlen tüzet őrölni. A jelképes tűz mellé szerencsére sokszor odaülnek a szülőföld melegétől átforgosodni az elszármazottak, reméljük a most második alkalommal megrendezett világtalálkozón is nagy kör lesz a tűz körül és egy-egy darab „szellemi hasnyan” is került az olvasztótégely tüzére.

Augusztus 20-án az idén még fénylőbb ünnepet hoz községünknek mint más években. Az egy tőről fakadó államalapítás fényét csillogóbbá teszi számunkra községünk fennállása, jubileumának ünneplése.

Az ősök mulhatatlan tetteire fog emlékezni a plébánia kertje melletti parkban felállított emlékmű. Egyben arra is, hogy múltunkat mindig kellő alázattal, tisztelettel szemléljük, értékeljük.

A felállított emlékmű nem emlékeztet majd gyűlömi ünnepre és vereséget sem fog gyászolni. – De arra fogja a szemlélet emlékeztetni, hogy 1248 óta itt van egy magyar falu – Bogács.

Nyeste István

Bogácsi látkép a Satorból

Emlékezések

Szülőfalunk, lakóhelyünk Bogács első írásos említésének 750. évfordulójának idején és helye van – sőt illő méginkább kötelesegtünk az előttünk élt nemzedékek iránti tiszteletadásnak. A történelem ugyanis nem egy nemzedéké, hanem a korábban élteké is. A maiakról, majd évtizedek múlva emlékeznek. A múltbeliekről emlékezni önmagunk becslése is. Egy-egy évforduló előhözza belőlünk a kérdést, szabad-e felejtenünk?

A Bogácsi Kör, mint hagyományápoló, sőt hagyományt teremtő civil szervezet 1998. január 22-én a magyar kultúra napján ismét emlékezett azon néptanítókra és tanárookra, akik nemcsak az oktatás, hanem a közművelődés és a közélet terén is jelesen tevékenykedtek Bogácsért. Korábban az iskolásokkal, most a Bogácsi Kör elnökeként egy-egy szál virágot helyeztem a sírjukra.

Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc 150. évfordulóján a Művelődési Házban és az óvoda előtt – Király Róbert által alkotott – oszlopnál rendezett emlékezésről a Bogácsi Tavasz '98 c. lapban tudósítottam.

1998 májusának utolsó vasárnapján pünkösdkor – a hősök napján – a II. világháború hőseinek tiszteletére áldott emlékműnél mindazon bogácsiak emlékeztünk, akik háborúban haltak meg a 750 év során. Nevezetesen a 150 éves török uralom idején, a Habsburgok ellen a Rákóczi- és az 1848–49-es szabadságharcban, mindig az ország függetlenségéért, a nép szabadságáért harcolva. Emlékeztünk az első és a második világháború hősi halottaira, polgári áldozataira és elhurcolt, megsemmisített zsidó polgártársainkra.

A bogácsiak az első és a második világháború után közadakozásból állítottak hősi emlékművet. A másodiknál – amelyek az 1945. húsvétján eltemetett magyar katonák sírja fölött áll – 1946 húsvétján Jankó István községi bíró mondott emlékbeszédet. A szigorú időben a hősi halottak neve a családi síremlékekre került. 1944. november 11-én Szent Márton napján – a búcsú napján – a front

Bogácsra ért. Ennek 44. évfordulóján helyeztük el az emléktáblát az emlékműre. A katonák nevén kívül a polgári áldozatok nevét azért szerepeltettük, hogy érzékeljük az utókor emlékeztetésük a II. világháború kiszélesedett pusztítására.

Zsidó polgártársaink nevét pedig annak emlékeztetésére, hogy a hitleri fasizmus egy vallási népcsoportot iparszerűen halálgyárakban pusztított el. A bogácsiak jó viszonyban voltak a helyi kis létszámú zsidó közösséggel. A háború előtt elhalt Spiegel Ignác mindenkindekiné Pigi úr volt. Szülőjében dolgozni elismerést jelentett. Nem igaz bogácsai gyerek, aki nem tudja, hogy hol van a Pigi-kert. A mai Erzsébet utcában lévő Csavinya-féle ház (ma Szociális Otthon) helyén állt Grossmann Józsi bácsi háza. Mindig nagyon szomorú arccal járt. A falu el is nevezte Bánat Józsi bácsinak. Schwarz Józsi bácsit, – aki boltos-kocsáros volt az Alvégen – boronának hívták. Az a gyerek, aki nála vásárolt zsákos gyufát, felvilágosította, hogy az könnyen gyullad. A vásárló gyerek, ha jól felelt a leckét, kapott egy szem cukrot. A szikvizet készítő kumadarasi rokonságú kényeres Kohn-lányokat kisasszonyoknak szólították, tisztelték.

A krónikás 1945 húsvétvasárnapján először, 1998 pünkösdjén hatodszor mondott emlékbeszédet. Jó papirokkal és személyes bátorsággal elkerülte a hadifogságot. Fogadalmat tett. Elhalt barátjainak, a világháború áldozatainak emlékéit ápolja, hátramaradtaikat gyámolítja. Úgy érzi, állta a szavát. Földjeit arra kéri, hogy az unokák és dédunokák is ápolják a hősök és az áldozatok emlékét, ahogy a bogácsiak eddig is tették. Ha nincs az esztelen és embertelen háború, itt éltek és alkottak volna közöttünk. Holttukban tiszteljük emléküket, mert így vannak közöttünk. Önmagunk emberi értékét és a község jó hírnevét is növeljük.

Hegy Imre, a Bogácsi Kör elnöke

A bogácsiak ismét Budapesten jártak

Nevezetesen a borsodiak, gömöriek, abaújaiak, zempléniek és a miskolcikai Budapesti Baráti Köre 1998. május 29-én a Fáklya klubban tartott összejövetelen.

Néhány évvel ezelőtt a kör tagjai meggyejárásuk során Bogácsra is ellátogattak. Hegyi Imre és Daragó Károly mutatta be községünket.

Nem sok idő múltán a Pávakör vett részt egy budapesti összejövetelen. Most községünk fennállásának 750. évfordulója és a bogácsi Nyári Ifjúsági Zenei Tábor alakulásának 10. évfordulója adott alkalmat a találkozára.

Dr. Nagy Károly, a kör vezetője mutatta be a vendégeket és adott tájékoztatást, miként tartják a kapcsolatokat az útjukra bocsátó szülőfölddel.

Hegy Imre, a Bogácsi Kör elnöke a hét-százötvenedik évforduló évében rendezett és terve vett emlékezésekről szólt. Közszóntötte azokat a bogácsiakat, akik hívó szavunkra eljöttek erre a találkozóra. Kérte őket, hogy kapcsolódjanak be a megyéből Pestre elszármazottak körébe.

Bemutatta Borlay László pomázi festőművészt, aki Bogácson alkotott festményeiből mutatott be néhányat, amelyre a baráti kör tagjai felfigyeltek. A Bogácsi Kör elnöke arról is szólt, hogy a Művelődési Házban sok kiállításban gyönyörködhetnek az érdeklődők.

Nyíregyházáról a főtisztalókos Barczy Pál mesterükkel már szinte „hazajárnak”.

Hajdú Imre a készülő VI. Bogácsi Nemzetközi Borfesztivál fejlődéséről, elismertségéről, látványosságairól iszl, amely öregbíti Bogács hírnevét. Daragó Károly a Művelődési Ház vezetője, önkormányzati képviselő a község zenei életéről számolt be.

A 10 éves Nyári Ifjúsági Zenei Táborban eddig részt vettek közül az összejövetelen szerepelt Mura Péter karnagy vezetésével: Molnár Zsolt tenor, Vadász Zsolt bariton, Szabó Tímea zongora.

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatói a Borfesztivál bordszármazottak zsűritagok. A pesti bogácsiaknak küldött levelünkben és szóban is tájékoztattuk földjeinket a „Bogácsiak II. Világtalálkozójáról” és a 750. évfordulóra felállítandó emlékműről.

A jó hangulatú találkozáson Itnesné Rózsika bogácsi krumpoliskalácsát, Doroginé Éva – régi idők „csemegéjét” – görhéjét, Szepesi Ferencék pogácsáját, Hajdu Imre díjnyertes borait fogyasztva érdeklődtek bogácsiak „neves emberekről”, a fűrdő, a község fejlődéséről, jövőbeli elképzelésekről, az idegenforgalomról. A tájékoztatást adók ezekre is részletesen válaszoltak.

A résztvevők kölcsönösen megállapították – akik korábban már jártak nálunk – különösen örültek a község előrehaladásának. Úgy köszöntünk el: a viszontlátásra!

Hegy Imre

A Bogácsi Lakodalmas szereplői előadás közben

A VIII. Bogácsi Nemzetközi Dalostalálkozó

Bogács mellett Cserépfalu, Bükkzsérc, Cserépváralfa is ünnepli fennállásának 750. évfordulóját. A találkozó népes seregével tudtuk ezt a hírt. Sok együttes már máskor is járt nálunk, ezen az immár hagyományos és kedvelt rendezvényen. Kinálja az alkalmat, de készlet is a népdallal kapcsolatos gondolatok elmondására. Ehhez – ebben a sarkában kifordult világban – nekünk magyaroknak van kizh fordulnunk, Bartók és Kodály örökségében.

Mindketen a magyar kultúra felszabadításáért, a feudalizmus maradi és már évtizedek óta idejétmúlt szellemi erői ellen küzdők sorából kiemelkedtek. Tudományos munkásságuk a fejlődés tényezője volt.

Bartók a népzene kiapadhatatlan forrásának tartotta. A magyar és az európai haladós szószólója volt. Kodály mondata: „Ha azt kérdezik tőlem, mely művekben ölt testet legtekélyesebben a magyar szellem, azt kell rá felelnem, hogy Kodály műveiben. Kodály zeneszerzői tevékenysége a magyar népzene taláiban megérezik és rendíthetetlen volt a hite és bizalma a nép építő erejében és jövőjében.”

Kodály Zoltánt a zenekultúrára nevelés tanítómesterének ismerték a világban. 1951-ben a gyermeknapon úgy fogalmazott: „Nem lehet egészen boldog ember, akinek nem öröm a zene. Erre az öröme azonban tanítani kell az emberiséget, mert magától nem jut odáig. Az óvodával, annak zenéjével foglalkozni, nem mellékes kis pedagógiai kérdés, hanem országépítés. Fogjunk végre két kézzel a dologhoz, hogy a múlt sok mulasztásait mielőbb helyre-

hozzuk.” Bartók és Kodály szellemében tevékenykedők közül többen jártak Bogácsban. Munkájukat elismerték. Béres Ferencről Krasznokvajdán az általános iskolát nevezték el. Vig Rudolf szülőhazáján 1993 óta emléktábla áll. Meder Ivánra szeretettel emlékezünk. A Megyei Közgazdászok Kamaraát. A sályi születésű, Győrben főiskolai tanárként tevékenykedett Barsi Ernő szülőfalujára díszpolgárrá választotta, a megyei közgyűlés. „Alkotói díj”-jal tüntette ki. Ugyancsak ezzel ismerte el az abaújzántói Bakonyi Bélát is.

Nyugat-Bükkalján a 750. évforduló alkalmából, Cserépfaluban haladó szellemű könyvkiadó szülöttüknek, Cserépfalvi Imréné emlékszobát létesítettek. A VIII. sályi napokon Veres Péternek emléktáblát állítanak.

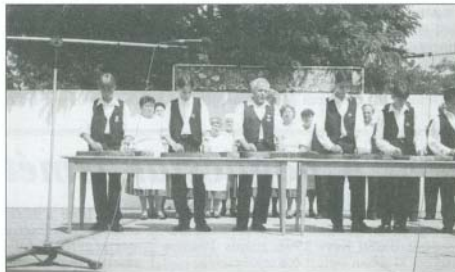
Szeptemberben Tardon Szabó Zoltánnak „A tardi helyzet” c. világhírű könyv írójának mellszobrát leplezik le.

1969. október 12-én indult útjára a tv-ben is, „Röplj páva”-mozgalom, Erdei Ferenc nyitó szavaival. Vass Lajos – járt Bogácsban is – az egész országot megénekelte. A népdal szebbé, gazdagabbá teszi az életünket. Számjajlon tehát itt a Bogácsi VIII. Nemzetközi Dalostalálkozó is, hogy valóra váljon az egyik kodályi gondolat, „A zene legyen mindenkié”, mert ezzel valósul meg a másik gondolata „örüljön az egész világ”.

Hegy Imre, a Bogácsi Kör elnöke

*Rimóci Hagományörző Együttes
Kóka Rozáliával a zűri elnökével*

*Megyásói citerazenekar
és Népdalkör*

Bogács, nyár-zene

– 10 éves a bogácsi Nemzetközi Ifjúsági Zenei Tábor –

Az énekkurzus krónikája

Nyár és Bogács... e két szó sok kikapcsolódni, üdülni vagyó ember számára összetartozik. Vannak, akiknél egy harmadik is társul ehhez: Ifjúsági Zenei Tábor résztvevői ilyen emberek. A tábor szellemi atyja és pártfogója Daragó Károly immár egy évtizede biztosítja számukra a vonzó környezetben a művészi munka és a nyilvánosság előtti fellépés lehetőségét. A kamaraénekesek tábora után a magánénekeseké volt a következő 11 nap. Ez a találkozó énekes-pályára készülők és pályakezdők körében volt meghirdetve, akik dal, operett, sanzon, oratórium és opera műfajokban mélyíthették tovább tudásukat. László Margit operanékes és Mura Péter karmester vezetésével, Zentai Katalin és Horváth Erika korrepetitorok zongorakísérete mellett énekelhettek az idén jelentkezett magyar és lengyel fiatalok, akiknek létszáma megközelítette a 40 főt. Két helyszínen egymással párhuzamosan folyt a hangképzés, az éneklés, a szereplésre való felkészítés.

Az énekkurzus krónikája

A bemutatkozó koncertre a harmadik nap estjén került sor a bogácsi Bacchus Pinceborozóban, ahol már maga a helyszínen megénekelte a jó

hangulatot. Másnap a Művelődési Házban hallhatta a közönség az énekeseket. Pergolesi-, Purcell-, Csajkovszkij-dalok mellett egy olasz és egy magyar népdal kapott helyet a műsorban. Operaszínek is felhangzottak Mozart: Don Giovanni és Varázsfuvola, ezenkívül Bizet: Camien valamint Verdi: Traviata c. művéből. Az estét Rossini Macskaduetje zárta egy fiatal lengyel énekes házaspár élethű előadásában.

A következő napon nem volt koncert, de így sem telt az idő eseménytelenül. Látogatója volt a kurzusnak az MTV1 forgatócsoportja, akik Bogácsról készítették riportfilmét.

Daragó Károly meginvitálta őket a kurzus egyik helyszínére, ahol a magyar illetve lengyel énekesek rögtönzött kórusa saját nemzetiek népdalkincséből énekel a filmszalagra.

Egy nap múlva újabb helyszínen adtak koncertet az énekesek a bogácsi Szt. Márton-templomban. A hely hangulatához illő zene szólt meg Pergolesi, Gounod, Händel, Bach, Haydn, Mozart és Frank valamint Marchesi és Bizet egyházzenei műveiből.

(Folytatás a 9. oldalon)

BOGÁCSI NYÁR '98 képekben

BOGÁCSI NYÁR '98 képekben

BOGÁCSI NYÁR '98 képekben

BOGÁCSI NYÁR '98 képekben

(Folytatás a 4. oldalról)

Egy koncert nélküli napot követően Tibolddaróc vendégszerető plébánosa fogadta az énekeseket és kísérőiket. A helyi katolikus templomban adott koncerten a zeneirodalom egyházi témájú művei mellett a négerk vallásos zenéje, a spirituálé is megszólt.

Másnap egy kis pihenő következett. A lengyelek felkeresték fővárosunkat, a magyarok Egerbe látogattak el. A következő napon már a zárókoncertre összpontosultak az énekpróbák. Pergolesi, Mozart, Rossini, Bellini, Donizetti, Giordano, Bizet, Zeller, Saint-Saëns, Mendelssohn dalait, operáinak részleteit szólamatták meg az énekesek. Ez a záróhangverseny is tartogatott meglepetéseket: Horváth Erika korrepetitor egy időre felállva a zongora mellől, mint énekesnő lépett fel szótlóban és duettel. Nem is maradt el az osztatlan siker. A műsor végén operettszettekkel kedveskedtek az énekesek. A záró duett: Bizet Bordala a vendéglátóhely, Bogács egyik jellegzetességét tükrözte. A koncert utáni búcsúvacsorán lehettek még együtt utoljára a kurzus tanárai, hallgatói, akik közös énekléssel köszöntek el egymástól, a találkoztól, Bogácstól...

Vélemények, benyomások a kurzusról

Mura Péter a tábor egy életrehozója, Erdemes Művész, Liszt-díjas kamnester, a Zeneakadémia tanára:

„Tíz évvel ezelőtt fiatal zenészek még csak kevés helyen jöttek össze nyáron Pécselt, Esztergomban, de énekesek számára ilyen itt találtunk ki. Daragó Károlyal meghívtuk László Margit művésznőt, hogy az éneklés csínját-bínját sok évi tapasztalata alapján tanítsa az érdeklődőknek, én pedig vállaltam a művészi irányítást, a művek zenei megfontolását. Persze 10 nap alatt csak felfőt lehet adni mindezekből, de talán ezzel is segítettek azokat, akik ma már e pályán vannak. Nem lehet eredményes a munkánk segítségünk nélkül, akik a zongora mellett teremtik meg az alkotás hangulatát: Zentai Katalin és Horváth Erika stabil korrepetitorai az énekes találkozónak.”

László Margit Erdemes és Kiváló Művész, Bartók–Pásztori Ditta-díjas, az Operaház örökös tagja:

„Tíz éves a bogácsi zenei tábor, melynek résztvevői szolisták, akik valószínűleg színházi karrierre vágyanak. Az énekes tanfolyamok eredményeként nagyon sokan éveken keresztül minden nyáron visszajárnak és sokan már az Operaház tagjai, sőt külföldre is elkerültek, öregbítve a magyarok hírnevét és ebben egy kicsit Bogács is benne van. Nehéz dolog 10 nap alatt mások tanítványaival komoly eredményt elérni, inkább csak tanácsokat adhatunk és megmutathatjuk hogy mi ezt vagy azt hogy csinálnánk. Izlésüket fejlesztjük, és megpróbálunk technikai tanácsokkal is szolgálni. Utána visszamennek tanáraikhoz és ott folytatják tanulmányaikat, melyekhez talán picit mi is hozzásegítettünk. Az évek folyamán az ország legkülönbözőbb részeiből jöttek énekesek, de voltak itt hollandok, németek. Ausztriából is jöttek, mostanában pedig egyre több lengyel keresi föl kurzusunkat Mura Péternek köszönhetően, aki régóta jár ki Lengyelországba, továbbá a katowicei parlamentnek, aki támogatja az énekesek tábori részvételét.

Az idei kurzus a 10. mint már említettem. Egy furcsaságot tapasztaltam. Valószínűleg, az ország több pontján ugyanekkor zajló kurzusok hatására kevesebb magyar fiatal jött ide tanulni. A lengyelek nagyon szépen szerepelnek, nagy szorgalommal dolgoznak, de ez mégis csak egy magyar rendezvény, szeretnék, ha a jövőben is minél több magyar

fiatal járna ide, öregbítve tudását. Bogácson pezsgő művészeti és kulturális élet zajlik Borfesztiváltól kezdve a táncon keresztül minden megtalálható itt, mindennek spiritus rektora Daragó Károly, aki nélkül nemigen lett volna ez a szépen fejlődött mozgalmalás élet. Örülnek, ha a későbbiekben is sikerülne neki újra és újra összehozni a sok kedves fiatal embert. akik a jövőt hordozzák magukban.”

Zentai Katalin korrepetitor a Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskolában és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Budapesten:

„A bogácsi „FÉNYT” tábor célja a kezdő énekeseknek illetve az éneket tanulni vágyó fiataloknak való útmutatás, ösztönözésgazdítás. Az ide ellátogató énekesek tanácsot kapnak a két vezető tanártól, mit kell kijavítani vagy éppen fejleszteni az elkövetkező esztendőben és sokat tanulhatnak egymástól is, a másik erőneiből, hibáiból. Nem utolsó dolog, hogy több koncerten is bizonyíthatják felkészültségüket, rátermettségüket. Azt hiszem, hogy akik itt tanultak, szétviszik a bogácsi hírét az országban, mert itt mindenki kedvesen, jó vendéglátóként fogadta őket. Nekem ez a hetedik évem Bogácson, és mindig örömmel jövök ide.”

Horváth Erika korrepetitor középs- és felsőfokú budapesti zeneoktatási intézményekben:

„Harmadik év dolgozom a táborban, amely mindig jó hangulatban zajlik a lengyel kollégákkal együttműködés. A koncertjeinken igyekszünk a zenét (a zeneszerzőket) és a közönség igényeit szolgálni. Épp ezért elég intenzív a munka ez alatt a 10 nap alatt, de mindenkinek jut pihenésre, strandolásra, kirándulásra is ideje, és reméljük, a kezdő tanuló a „kész” művészig mindenki tud tanulni itt valamit, vagy profitálni a dologból. Bizunk benne hogy még sok-sok születésnapja lesz a bogácsi zenei tábornak!”

Polgár Erzsébet és Tokai Ágnes a találkozó legifjabb résztvevője, a békcscsabai Zeneművészeti Szakközépiskola utolsó évfolyama előtti álló magánénekes hallgatói:

„Nagyon hasznosan telt az időnk, minden program jól szervezett volt. Nagy szeretettel fogadtak bennünket, tanárától sok fontos dolgot megtanultunk, ami az éneklés alapját adja. Mura tanár úr nagy odaadással foglalkozott velünk. A zongorakísérővel is jó volt együtt dolgozni. Daragó úr rendkívül energikusnak irányította az egész tábor. Ha lehetőségünk lesz rá, jövőre is mindenképpen ellátogatunk Bogácsra.”

Anita Maszczyk a katowicei Zeneakadémia végzős hallgatója és férje Leopold Stawarz két éve végzett énekes, jelenleg koncertek szervezője üzletember édesapjával együtt:

„A bogácsi énektábor nagyon jó dolog, mert itt sok ember találkozhat és tanulhat együtt. Véleményt cserélhetünk, új dolgokat tanulhatunk, például új éneklési módokat, új darabokat. Erdékes emberekkel találkozhatunk, például Mura Péterrel, László Margittal. Bogács nagyon jó hely a nyaralásra. Egyidejűleg tanulhatunk és pihenhetünk itt” – mondja Anita, aki kolaratúr szöveg és boldog, hogy találkozhatott László Margittal, mert ő sok kolaratúr készséget fejlesztő skálát tanított neki.

Leopold szereti Bogácsot, mert sok gyönyörű nő van itt:

„Szeretem a nőket, a bort és az éneklést.”

Eszébe jutott erről az előző évek zárókoncertjének dala: „I love Bogács in the summer...”

Poncsák Zsuzsanna, a „FÉNYT” művészeti titkára

Kamaraénekesek Regös Zsolt vezetésével

Fiatallénekes nyári találkozójának tanárai és hallgatói

Bogácsi bortermelők díjnyertes boral VI. Bükkaljai bortesztiválon

Termelő neve:

Évjárat: A bor elnevezése:

Átlag psz:

ARANYÉRMESEK KAPTAK:

Dósa Tibor	1997	cuvé	19,55
Farkas Gyula	1997	merlot	19,3
Daragó Gábor	1995	olaszrizling	19,27
Klausemberger Viktor	1997	olaszrizling	19,22
Prokai László	1997	göcseji zamatos	19,08
Vígh Bertalan	1997	rizlingszilváni	19,08
Prokai László	1997	zengő	19
Prokai László	1997	olaszrizling	18,96
Mikesz Lajos	1997	olaszrizling	18,88
Prokai László	1997	cserszegi fűszeres	18,88
Daragó Gábor	1997	rizlingszilváni	18,85
Szerencsi Ottó	1996	olaszrizling	18,77
Farkas Gyula	1996	olaszrizling	18,75
Kovács Zoltán	1996	olaszrizling	18,75
Prokai László	1996	olaszrizling	18,74
Dósa Tibor	1997	olaszrizling	18,71
Fekete Rudolf	1997	irsai olivér	18,69
Szerencsi Ottó	1997	olaszrizling	18,67
Prokai László	1996	cserszegi fűszeres	18,66
Szerencsi Ottó	1994	kékfrankos	18,65
Szerencsi Ottó	1996	olaszrizling	18,64
Derda József	1997	olaszrizling	18,63
Dósa Tibor	1997	ottonel muskotály	18,61
Fekete Rudolf	1997	zengő	18,6
Prokai László	1995	zengő	18,6
Klausemberger Viktor	1997	háslevelű	18,58
Mikesz Lajos	1996	olaszrizling	18,58

***

EZÜSTÉRMET KAPTAK:

Csendes András	1997	olaszrizling	18,5
Kovács Zoltán	1997	olaszrizling	18,38
Daragó Gábor	1996	olaszrizling	18,37
Nyeste István	1997	olaszrizling	18,37
Daragó Gábor	1997	olaszrizling	18,35
Vígh Bertalan	1997	olaszrizling	18,35
Szerencsi Ottó	1997	olaszrizling	18,28
Derda József	1997	cuvé	18,24
Fekete Rudolf	1997	rizlingszilváni	18,2
Csendes András	1997	olaszrizling	18,14
Derda József	1997	leányka	18,14
Hörvölgye Mg Szövetkezet	1997	ottonel muskotály	18,06
Balázs Vendel	1997	chardonnay	17,94
Balázs Vendel	1997	cserszegi fűszeres	17,9
Berda József	1997	olaszrizling	17,85
Szerencsi Ottó	1997	kékfrankos	17,85
Kerégyártó Gábor	1997	furmint	17,82
Nyeste István	1997	rizlingszilváni	17,8

Dr. Kis Zoltán államtitkár az FM. különdíját adja át Prokai László bogácsi bortermelőnek

Siklósi János	1997	cabernet sauvignon	17,78
Siklósi János	1997	cuvé	17,75
Hörvölgye Mg Szövetkezet	1997	chardonnay	17,7
Mikesz Lajos	1997	kékfrankos	17,68
Dósa Tibor	1997	zengő	17,6
Kerégyártó Gábor	1997	zengő	17,6
Hörvölgye Mg. Szövetkezet	1997	olaszrizling	17,57
Szerencsi Ottó	1997	oporító	17,55
Siklósi János	1995	cabernet sauvignon	17,53

***

BRONZÉRMET KAPTAK:

Kovács Tibor	1997	cuvé	17,26
Prokai László	1996	kékfrankos	17,13
Csendes András	1997	merlot	17,08
Kerégyártó Gábor	1996	zengő	16,8
Szerencsi Ottó	1996	kékfrankos	16,8
Siklósi János	1997	cuvé	16,58

***

ELISMERŐ OKLEVELET KAPTAK:

Kovács Zoltán	1997	kékfrankos	16,38
Balázs Vendel	1997	ottonel muskotály	16,24
Prokai László	1997	képoporító	16,17
Siklósi János	1997	kékfrankos rose	15,92
Farkas Gyula	1997	kékfrankos	15,8
Fodor József	1997	olaszrizling	15,64
Fekete Rudolf	1997	zweigelt	15,53
Fodor József	1997	rizlingszilváni	15,5
Derda József	1997	cuvé	15,33
Kerégyártó Gábor	1996	furmint	15
Siklósi János	1997	kékfrankos	14,91
Kerégyártó Gábor	1997	kékfrankos	13,41

Aranyérmes borok összesen: 27

Ezüstérmes borok összesen: 27

Bronzérmes borok összesen: 6

Oklevélben részesült borok összesen: 12

Benevezet borok száma: 73

Hadrendben a bortesztivál „főszereplői”

Primícia a Szent Márton-templomban

– Interjú Nagy Attila piarista szerzetessel –

1998. május 3-án, vasárnap Bogács község szülőtte Nagy Attila mutatta be papi életének „első termését”: a primíciát.

Ez év tavaszán szentelték fel 6 társával együtt a Kecskeméti Nagytemplomban. Piarista szerzetes az időtől fogva, amint egyszerre pap, tanár és szerzetes.

– Mit érthetünk piarista szellemiség alatt?

– Kegyes tanító rend vagyunk és életünket vagyunközösségben éljük. Pietas et litterae – vallásosság és tudomány: ezek szellemében vállaljuk tanítói, nevelői feladatainkat.

– Hol fogsz tanítani?

– Vácon a Piarista Gimnáziumban történelmet és földrajzot tanítok majd, valamint osztályfőnök leszek egy 40 fős osztályban.

– Minden falu búska, amikor papot ad. Miből eredeztél, mik voltak az indítók ahhoz, hogy 14 évesen egyházi gimnáziumban kezd az életed?

– Közel lakunk a templomhoz – talán ez lehetett az első mozzanat. Nem késettett rá senki, kegyelmi adottságnak érzem, amiért ezen az úton indulhattam el. Utólag visszagondolva sokat jelentettek számomra Szabó József plébános ifjúsági hittanai; az általános iskolában az osztályfőnököm Siklósiné Daragó Marianna határozott, éltere nevelő személyisége... És a bogácsi emberek hagyománytartó vallásossága... Sok apró mozzanattól tevődik össze...

– Mit tartasz fontosnak a munkádban?

– Kezdeném az emberekre való odafigyeléssel. Az ifjúság nevelése terén számtalan teendőm lesz. Sokan kisebb-nagyobb sérüléssel érkeznek az iskolánkba, diákkorukban. A piaristáknál legnagyobb hangsúly a nevelésen van. A lélek tiszta ápolása minden időben fontos volt, és az ma is.

Ma megkérdőjeleződnek a világban a hagyományok. Ezek továbbvitele az egyetemes értékek szempontjából számunkra is fontos.

Nem mi vagyunk a legfontosabbak. Piaristák nélkül is működik a vi-

Nagy Attila piarista első miséjén Bogácson
Báról: Kállai Emil, Nagy Attila, Deli Lajos

lág. Segítőleg itt lenni: ez egy feladat. Továbbá: hitelesnek lenni és annak maradni.

– Mikor szentelték fel bogácsi fiatalembert utóljára papnak?

– A hatvanas évek elején volt két kísérlet a papi pályára.

– Hogyan tervezted napjaid az elkövetkezendő időkre?

– Tanítani fogok Vácon, és ifjúsági csoportok lelki vezetője leszek.

– A munkád során mit jelent a szegénységi fogadalom?

– Megszoktuk, hogy fizetésért dolgozunk. Nem kapok fizetést.

Lesz hol lakom és kapok ellátást. Miután nem kötek egyebek, a figyelmem és az erőmet az ifjúság nevelésére és értékeik csiszolására fordítom.

– Tartalmas, értékekben gazdag életutat kívánok a most induló pályádod!

Isten hozta Plébános Úr!

1998. augusztus 2-án, vasárnap iktatták be a bogácsi Szent Márton-templom új plébánosát Monsignore Főtisztelendő Tóth István pápá kaplán. Három évvel ez előtt érseki titkári munkája elismeréseként léte

végéig viselheti a Monsignore megszólítást.

Háromnegyedik évvel ezelőtt Miskolcon született, de Harsányban élt. Megjegyezte, hogy jobb volna, ha a származás helyét inkább be az anyakönyvbe. Édesapja 1979-ben halt meg. Édesanyja nyugdíjas. Háromgyermekes testvérbátyja Miskolc városnál köztisztviselő. Első nemzedékes értelmiségiek.

Miskolcon a Fáy András közgazdasági szakoképziskolában érettségizett. Az Egri Hittudományi Főiskola és Érseki Pápa nevelő intézetben folytatott tanulmányai után 1989-ben szentelték pappá. Égy évig Szendrőn, majd 1990-92. között Mezőkövesden a Jézus-Szive templomban volt kaplán, segédlelkész. 1992-től az Egri Egyházmegyei Központban érseki titkár.

Bogács az első plébániája. Az egyházmegye szinte minden plébániáján járt, így a plébánosi és egyházközségi élet nem ismeretlen számára.

A község fennállásának 750. évfordulója nemcsak mint papnak, hanem emberek is a jövőbe vetett bizalmát erősíti. Az elmúlt évszázadokban itt éltek, bíztak képességükben, mert másképp nem élhettek volna meg. Minden nemzedék annyit ér, amennyit előre tud tekinteni. Sorsát a kezében tartja. Más nem intézheti helyette. Megpróbáltatások közepette is a jövő felé kell tekinteni. A kereszténység hirdeti a szolidaritást – egymás segítségét – és az önállóságot, tehát amit az ember meg tud tenni, oldja meg. Ahogy a magyar közmondás mondja – tesszem hozzá –: segits magadon, az Isten is megsegít.

A bemutatkozó prédikációjában hangsúlyozta: a pap és a hívek együtt kell, hogy cselekedjenek. A katolikus templomokban ezen a vasárnapon mindenütt a csütrépitésről szólt az evangélium. Nálunk időszerű – vetem közbe –, mert aratás van. Igen, ez az év legnagyobb munkája. A mai csütrépitő nem ismeri, hogy régen az aratás kezdetekor és végezetkor a gazda letérdelt és hálat adott Istennek. Ma a fogyasztói társadalom szinte átok az emberiség, hogy nem veszik tudomásul milyen sok embereket a fáradságába kerül, míg a kenyér az asztalunkra jut. Az értékek megbecsülése körül is baj van – mondom –. Igen, mert csak annak örül, ami anyagi haszon-

nal jár. Így a tudásnak sincs értéke, csak ember előtt. Egy anekdotát mesél el. Móra Ferencet egy ásatásnál segítendő ember azért becsülte, mert a székkel szemben is pipára tudott gyújtani.

Ot községben végez lelképászati szolgálatot. Ez így alakult. Ugyanis haramadára csökkent a papi létszám. A világiak becsütésére szükséges.

1100 éve volt a Honalapítás, a község 750 éves, 2000-ben az Államalapítás 1000. évfordulójára emlékeznünk. 1000-ben világévvel hangulat volt, mondja. Hozzáteszem, ma is vannak akik, ilyesmit hirdetnek. A Plébános Úr folytatja: csakhogy a Szent István koronát kért a Pápától. Bizalma volt a jövőben. Hemenyíway öreg halásza mondja, az ember nem arra született, hogy legyőzzék.

Dicséret szép magyar beszédét, érezni lehet, hol van vesztő, pont, kezűzés, és a szép orgánumból. Mindezt Isten adományának tartja. A templomban Isten szavát hirdetem, azt csak szépen lehet mondani.

Búcsúzóul mondja, ami plébánosi tevékenységének az alapja is: bizalmat kér és ígér. Feltétel nélküli bizalmat. Számára jó szándékú az az ember is, akivel nem találkozik a templomban. Egyre több helyen tapasztalja: a vezetők is érzik, a település népe nem két csoport. A vallásokos is a település boldogságáért tevékenykednek.

Bogácsi jubileumi napok programja

Bogácsi jubileumi napok és az elszármazott bogácsiak II. világtalálkozója

1998. augusztus 19–23.

Program: 1998. augusztus 19.

16.00 Fehérvári Istvánné Makó Lívia festőművész kiállítása a Művelődési Házban. Megnyitja Szajlai Sándor polgármester.

Köszöntő mond: Hegyi Imre a Bogácsi Kőr elnöke.

19.00 Jubileumi emlékmű avatása a templom előtti parkban. Az emlékmű Király Róbert szobrászművész alkotása. Verset mond Kőncz Gábor Erdemes. Kiváló, Kossuth-díjas színművész

Avatóbeszédet mond: Szajlai Sándor polgármester

20.00 Orgona-ének hangverseny a Szt. Márton-templomban
Közreműködnek: a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatói és a Family Brass

Művészeti vezető: Reményi József karmester

20.00 Bál és nosztalgiaest a Firdő Étteremben. Közreműködik a Horizont zenekar.

1998. augusztus 20.

10.00 Ünnepi mise a Szt.-Márton templomban, Bogács község zászlajának felszentelése. Misét celebrál: Tóth István bogácsi plébános

11.30 Ünnepi megemlékezés és a látüntetők díjak átadása a Művelődési Házban. Közreműködik: a bogácsi Pávákör és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatói.

Ünnepi beszédet mond: Hajdú Imre

12.30 Ebéd az Általános Iskola udvarán felállított sátorban, a külön meghívott vendégek részére. A Bogácsiak II. Világtalálkozójára hazaérkezett vendégek baráti találkozója. Versek Bogácsról, zeneiskolai tanulók hangversenye, a bogácsi Tánckar szereplése. Mohás Lívia és Hajdú Imre – könyveiket dedikálják. Hajnalig tartó táncmulatság, zene: Kovács Érenc és zenekara

13.00 Ökorsütés a Cserépi úti pincesoron.

1998. augusztus 21.

13.00 Ökorsütés a Cserépi úti pincesoron

15.00 Borlopóverseny a Cserépi úti pincesoron
Vezeti: Fekete Rudolfné, Gál Mihály

20.00 Kovács Kati-koncert a Paprika Csárda előtti útkereszteződésben

Tűzijáték

22.00 Hajnalig tartó utcabál. *Zene: Snapszer zenekar*

1998. augusztus 22.

09.00 Lábtenisz Kupa a Firdőben a Bogácsi Lábtenisz Szakszövetség rendezésében
Térzene a Firdőben

13.00 Ökorsütés a Cserépi úti pincesoron

14.00 Felvonulás Bogács főutcáján: Mezőkövesdi Fivőszekerek és Mezőkövesdi Majorette, Bogácsi Néptáncsoport és Borlovagrend

15.00 Hagyományörző csoportok szereplése a firdő szabadterei színpadán

17.00 Firdő Szabadterei Színpadán: Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról (keresztmetsz): *Közreműködik: Janza Kata, Végvári Eszter, Pintér Tibor, Langer Soma, Jeney Zoltán és a tánckar.*

1998. augusztus 23.

15.00 Bogácsi lakodalmas, a bogácsi Hagyományörző Együttes előadásában.

*Információ: Polgármesteri Hivatal 3412 Bogács, Alkotmány u. 9.
Telefon/fax: 491334-001*

A rendezvény fő támogatója: Magyar Turizmus Rt.

A Községi Könyvtár hírei

A könyvtár nyitva tartása módosul ez év július 1-jétől:

Kedd: 16.30–19.00-ig
Csütörtök: 16.30–19.00-ig

Az állomány 12 226 db könyv. Jelenleg a szakirodalmi tájékoztatás kibővítése és mélyítése van folyamatban: az olvasói igények ezt igazolják vissza.

Ezen intézmény kölcsönkönyvtárként működik a lehetőségekhez képest. A rendszeres könyvtárhatalmas olvasók igénylik a meglévő dokumentumok folyamatos készletét. Ennek jegyében kérjük, hogy a hosszabb ideje kikölcsönözött könyveket juttassák vissza a könyvtárba, azért, hogy

a kölcsönözhető állomány rendszeresen feltöltött legyen! Leginkább hiányoznak a szépirodalmi alapművekből, és a kö-zépiskolás szaktárgyak műelemzéséhez szükséges segédkönyvek egyes elemei.

Kérem, segítsék a munkámat és az olvasók tájékozódását azaz, hogy minél hamarabb vissza juttatják a műveket a könyvtárba!

Késedelmi díjat nem számolunk fel. Hasznos információszerezést és kellemes időtöltést kívánok a könyvek között!

– könyvtáros –

Bogácsi NYÁR

Bogács Község Önkormányzatának lapja

Szerkesztő:

a Szerkesztőbizottság

Fotó: Verhóczi Sándor

Felelős kiadó:

Szajlai Sándor polgármester

Szedés: GARAMOND Kiadványszerkesztő Stúdió

Eger, Vörösmarty u. 89.